

ת"פ 4719/02 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 18-02-4719 מדינת ישראל נ' פלון (עוצר)

בפני כבוד השופט שושנה פיננסוד-כהן
ממשימה מדינת ישראל
ע"י שלוחת התביעה עכו
נגד פלוני
נשם ע"י ב"כ עוה"ד וסימ פלאח, מטעם הסגנoriaה הציבורית.

החלטה

נימוקי גזה"ד מיום 18.3.6.3.18

1. הנשם הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן המיחס לו עבירות איומים והזק לרכוש בمزיד, עבירות על פי סעיפים 192 ו-452 לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

2. על פי העובדות המפורטוות בכתב האישום המתוקן, בהן הודה הנשם, אוזי ביום 18.1.29 בשעות הערב המאוחרות, הגיע לדירתה של פרודתו. משיסרבה לחת לנאשם כסף, החל לצחוק ולבעוט בכיסאות פלסטיים עד שהבר רגלה אחת הכסאות. המתלוננת, פרודתו, הזמין מד"א, לאור עברו הפסיכיאטרי. משגהינו אנשי מד"א למקום, שאל אותם בкус מה הם עושיםפה וממי הזמן אומרים מילון אומרים למילון מילון "תגידו לה שתצא החוצה או שאני אהרוג אותה למה הזמין אתכם" והעביר ידו על גרכונו. כן אמר לאנשי מד"א, אני אהרוג אתכם או תצאו מפה. אחד מאנשי מד"א הזמין משטרה. בהמשך ניגש למטבח, נטל סכין והניפה לעבר אנשי מד"א באומרו" אני אראה לכם".

3. הנשם הודה בכתב האישום המתוקן והצדדים טענו לעונש באופן חופשי.

4. בעניינו של הנשם נערכו שתי חוות דעת פסיכיאטריות אשר מצאו את הנשם כשיר לעמוד דין וכשיר מהותית בשעת ביצוע המעשים. מחוויות הדעת עולה התרשםות בולטות למוגמות של הנשם בהציג מצבו. יחד עם זאת מצוין כי בעברו אשפוץ מתוקף הוראת אשפוז.

5. עבירה האiomים אותה ביצע הנשם פוגעת בזכותו של אדם לחיות ולפעול בביטחון ללא מORA ופחד. עבירה ההזק לרכוש בمزיד פוגעת בזכות הקיין של אדם וגון כן לזכותו לחיות ללא מORA ופחד.

נסיבות ביצוע העבירה

עמוד 1

6. ניכר מעובדות כתוב האישום כי למשים לא קדם כל תכנון והם בוצעו בלהט הרגשות. עבירות ההיזק לרכוש בمزיד, אשר בוצעה טרם הגיעם של אנשי מד"א למקום הינה ברף נמוך של העבירה.

7. עבירות האיומים הין העבירות החמורים יותר במעשיהם של הנאים. מדובר באמירות כי ירוג את פרודתו ואת אנשי מד"א כאשר נלוית לכך תנוכה על גרונו וכן נטילת סכין. האמירות מקבלות משנה תוקף, מועלות את רמת החדרה כאשר נלוות להם התנהגות זו. יש בכך כדי להצביע מבחן המאים על כוונה כלשהיא לימוש האיומים, בכך גברת תחושת הפחד שהאים זורע.

8. אין בנסיבות ביצוע העבירות כדי להצדיק את הנאים, אך גם אין להטעלם מהן. המתלוננת בחרה שלא להזעיק את המשטרה, לאחר ביצוע עבירות ההיזק לרכוש, אלא להזעיק את אנשי מד"א. בכך למשה יקרה איום על הנאים כי יאושפז. לא הוא ביקש הזמנת אנשי הרפואה. לא היה זה על דעתו ובריו מן הנסיבות כי הוא התנגדת למהלך זה, שיש בו כדי לפגוע באוטונומיה שלו. כפי שנלמד מחוויות הדעת שהוגשו, לא נמצא כי היה בסיס לטענה בדבר צורך באשפוזו.

9. אין בכך להצדיק מעשו. אין בכך כדי לקבוע כי המתלוננת לא חשה מצוקה ואולי טעה בגין הצללה והעזרה אליו פנתה. יחד עם זאת, אין להטעלם מנסיבות אלו, אשר על אף חמורת מעשיו של הנאים, יש לשקל אותן ליקולא.

מתחם הענישה

10. המאשימה טוענת למתחם ענישה הנע בין 6 ל-18 חודשים בפועל לצד מאסר על תנאי, פיצוי והתחייבות. הסגנור טוען למתחם ענישה הנע בין 6 חודשים עד תנאי לחודש מאסר בפועל.

11. המאשימה מפנה ל.ת.פ. 20736-03-16, שם הורשע הנאים בעבירות איומים. בעקבות סכסוך עסקית יצא מן המקום ושב כאשר סcin בחגורת מכנסיו, הוריד את חולצתו ואמר לנוכחים שיעזבו כי הוא רוצה להרוג את המתלונן. הוא לא הצליח לנוכחים לעזוב את המקום עד שיוחזרו לו אלפיים ל.ר. רק לאחר מכן הגיעו לו הכספי, אפשר לנוכחים לעזוב. שם הושטו על הנאים, נעדר עבר פלילי 7 חודשים מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 ל-18 חודשים מאסר בפועל.

12. דומני כי נסיבותו של התקף שבפני הין בעלות מדרג חמורה נמוך יותר. הן השימוש לכארה בסcin במסגרת האיום, הן האמרה של אותו נאים כי לא ניתן לעזוב עד שיקבל את הכספי לו הוא טוען, וכך היה. אך גם נסיבות ביצוע האיום. שם לא אiom הנאים עצמו. כאן ריחפה מעל הנאים תחושת האיומים כי הוזעקו כוחות מד"א לצורך אשפוזו, מבלתי שבקיש זאת או שנסאל להסבירו.

13. בנסיבות אלו מוצאת אני לנכון לקבוע כי במקרה אשר בפניו, שהרי מתחם הענישה עוסק בנסיבות אותן

מקרה, נע בין חודשים מאסר בפועל ועד ל- 9 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית.

אין בכך כדי להקל ראש בעבירות בהן יש זיקה לסיכון. יש בכך כדי להתחשב בנסיבות המיעילות של תיק זה.

מיקומו של הנאשם בתחום מתחם הענישה

14. הנאשם הודה מיד לאחר תיקונו של כתב האישום. הנאשם הביע חרטה. אמר שככל דבר שאשתו תגידי מקובל עליו. הנאשם נמצא עצור משלא נמצא לו חלופת מעצר. תקופת מעצר קשה ממש.

15. בבית המשפט הוגש עבורי הפלילי של הנאשם, ת/1. לנאם עבר עשיר בעבירות תקיפה, איומים וUBEIROT_NOSPOOT. אולם, UBIROT_ALI הינן ישותות והתיישנו כמה שנים לפני ביצוע העבירות שבתיק זה. העבירה היחידה שלא התיישנה התרחשה בשנת 2011, שבע שנים לפני ביצוע העבירות בתיק זה וענינה "התנהגות פרועה במקום ציבורי".

16. על כן יש לקבוע את מיקומו של הנאשם בחלק הנמור של מתחם הענישה.

17. לפיקד נגזר עונשו ביום 18.3.2018 כלהלן-

א. מאסר לתקופה של חודשים החל מיום מעצרו, 28/1/18.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של חודש לפחות במשך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת UBIRAH_AYOMIM, וירשע עליה בדיון.

ג. מאסר על תנאי לתקופה של חודשים לפחות 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר והתנאי הוא כי הנאשם לא יעבור בתקופה זאת UBIRAH_ALIMOT_ACHART, וירשע עליה בדיון.

המציאות שלח העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, י' שבט תשפ"א, 23 ינואר 2021, בהעדר הצדדים.